இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2020ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 17ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. தீபக் குப்தா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அனிருத்தா போஸ்

உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 2175/2020

@ சிறப்பு அனுமதி (உரிமையியல்) மனு எண்.8123/2015

பேங்க் ஆப் பரோடா ---------- மனுதாரர்

/எதிர்/

கோட்டாக் மகேந்திரா வங்கி நிறுவனம் ---------- எதிர்மனுதாரர்

காலவரையறைச் சட்டம், 1963 – சட்டப்பிரிவுக்கூறுகள் 136 மற்றும் 137 - வெளிநாட்டில் உள்ள ஒரு நீதிமன்றத்தால் (ஒரு பரஸ்பர நாட்டிலிருந்து) வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பாணையை இந்தியாவில் நிறைவேற்றுதல் - வரம்பு காலம் பின்வருமாறு – தீர்வு : ஒரு வெளிநாட்டு நீதிமன்றத்தால் (ஒரு பரஸ்பர நாட்டிலிருந்து) இந்தியாவில் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையை செயல்படுத்துவதற்கான வரம்பு காலம் வெளிநாட்டில்

நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரம்பாகும் - இருப்பினும், இது உரிமையியல் நடைமுறை சட்டம் , பிரிவு 13 இன் படி செயல்படுத்தக்கூடிய உத்தரவுக்கு உட்பட்டது.

உரிமையியல் நடைமுறை சட்டம், 1908 – பிரிவு 44A - காலவரையறைச் சட்டம், 1963 - பிரிவு 44A வெளிநாட்டு ஆணையை செயல்படுத்துவதற்கான வரம்பு காலத்தைக் குறிக்கிறது – தீர்வு : பிரிவு 44A , வெளிநாட்டு தீர்ப்பாணையை மேற்குறிப்பிட்ட மாவட்ட நீதிமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டது போல செயல்படுத்த மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு மட்டுமே அதிகாரம் அளிக்கிறது - பிரிவு 44 ஏ மாவட்ட நீதிமன்றம் இந்த தீர்ப்பாணையை செயல்படுத்த உதவுகிறது, மேலும் மாவட்ட நீதிமன்றம் அதே நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது . இது ஒரு இந்திய தீர்ப்பாணையை செயல்படுத்தும்போது பின்பற்றப்படுகிறது, ஆனால் அத்தகைய நிறைவேற்றுகை மனுவைத் தாக்கல் செய்வதற்கான வரம்பு காலத்தை அது வரையறுக்கவில்லை அல்லது குறிப்பிடவில்லை.

காலவரையறைச் சட்டம், 1963 – சட்டப்பிரிவுக்கூறு 137 - காலவரையறைக் காலம் இந்தியாவில் நிறைவேற்றப்படக் கோரப்பட்ட ஒரு வெளிநாட்டு தீர்ப்பாணை (ஒரு பரஸ்பர நாட்டிலிருந்து நிறைவேற்றப்பட்டது) தொடர்பானது – தீர்வு : ஒரு பரஸ்பர நாட்டின் வெளிநாட்டு நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து காலவரையறை காலம் இயங்கத் தொடங்கும் - இருப்பினும், தீர்ப்பாணை பெற்றவர் முதலில் அந்த நாட்டில், அதாவது தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட நாட்டில், அந்த தீர்ப்பாணை முழுமையாக திருப்தியடையவில்லை என்றால், அவர் அந்த நாட்டில்

நிறைவேற்றுகை நடவடிக்கைகளை இறுதி செய்ததிலிருந்து 3 ஆண்டுகளுக்குள் இந்தியாவில் நிறைவேற்றுகைக்கான மனுவைத் தாக்கல் செய்யலாம்.

மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்து இந்நீதிமன்றம்

தீர்வு : பிரிவு 44A வெளிநாட்டு தீர்ப்பாணைகளை நிறைவேற்றும் விதத்தை மட்டும் வழங்குகிறதா அல்லது அதை நிறைவேற்றுவதற்கான நடைமுறைகளை தாக்கல் செய்வதற்கான வரம்பு காலத்தையும் குறிப்பிடுகிறதா?

1. இந்த நீதிமன்றத்தின் பார்வையில் எங்கள் பார்வையில், உரிமையியல் நடைமுறை சட்டம் பிரிவு 44A என்பது ஒரு இந்திய நீதிமன்றத்தால் ஆணையை நிறைவேற்றப்பட்டதைப் போல மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு ஆணையை செயல்படுத்த உதவும் ஒரு செயல்படுத்தும் விதி மட்டுமே மேலும் அது கால வரையறையை கையாள்வதில்லை. பிரிவு44-Aஐ வாசிக்கும் போதே அது மாவட்ட நீதிமன்றம், அயல் நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை, தான் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணை போன்றே நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரம் அளித்துள்ளது, தெளிவாகத் தெரியவருகிறது. மேலும் சான்றிடப்பட்ட தீர்ப்பாணை நகலைத் தாக்கல் செய்த நாளிலிருந்தே பிரிவு 47 பொருந்தும். பிரிவு 47 ஆனது தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் போது தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகளைப்பற்றி கூறுகிறது. தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான நடைமுறைகளை உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் கட்டளை 21 கூறுகிறது. எனவே,

பிரிவு 47 மற்றும் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் கட்டளை 21 தீர்ப்பாணைகளின் நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளுக்குப் பொருந்தும். காலவரையறை கணக்கிடுவதற்கும் பிரிவு44-Aக்கும் எந்த வித தொடர்பும் இல்லை என்பதே இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்க்கமான முடிவாகும். [Para 19] [503 - C – E]

2. தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகல் மற்றும் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 47-ன் கீழான சான்றிதழைத் தாக்கல் செய்த பிறகுதான் பிரிவு 44-A பொருந்தும். இது மாவட்ட நீதிமன்றத்தால் பின்பற்றப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி மேற்படி பிரிவுகள் கூறுகிறது என்பதை காண்பிப்பதாக உள்ளது. [Para 20] [503 – F]

3.பிரிவு 44-A மாவட்ட நீதிமன்றம் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற அனுமதியளிக்கிறது மற்றும் மாவட்ட நீதிமன்றம் இந்திய நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் போது பின்பற்றும் நடைமுறைகளையே பின்பற்ற வேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஆனால், நிறைவேற்றுகை மனுவைத் தாக்கல் செய்வதற்கான காலவரையறை பற்றி குறிப்பிட்டு எதுவும் கூறவில்லை.[Para 21] [504 – A – B]

<u>இந்தியாவில் வெளிநாட்டு நீதிமன்றத்தால் (பரஸ்பர நாட்டிலிருந்து) இயற்றப்பட்ட தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான வரம்பு காலம் என்ன?</u>

4. காலவரையறைச்சட்டம் ஒரு நடைமுறைச் சட்டம் என்பது பொதுச்சட்டத்தின் படியான பழைய நிலையாகும். உரிமையியல் அதிகார வரம்பை பின்பற்றும் நாடுகளைப் பொருத்தவரை காலவரையறைச்சட்டம் பொருள் சார்ந்த சட்டமாக பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. சமீபகாலத்தில் பொதுச்சட்டத்தைப் பின்பற்றும் நாடுகள் அனைத்தும் காலவரையறைச்சட்டத்தை நடைமுறைச்சட்டமாக பின்பற்றுவதில்லை பொருள் சார்ந்த சட்டமாகவே பார்க்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் பொதுச்சட்டத்தை பின்பற்றும் நாடுகள் அனைத்தும் புதிய காலவரையறைச் சட்டத்தை இயற்றி அல்லது நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளின் மூலமாக காலரையறைச் சட்டம் முழுமையான நடைமுறைச் சட்டமல்ல என்ற புதிய கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதுகுறித்து யுனைடெட் ஸ்டேட் ஆப் அமெரிக்கா மற்றும் யுனைடெட் கிங்டம் நாடுகளின் சட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். [Para 31] [509 – E – F]

5. உலகளவில் வழக்கு நாட்டின் காலவரையறைச்சட்டம் தான் வழக்கு தொடரப்பட்ட நாட்டிற்கும் பொருந்தும் என்ற நிலைப்பாடு இருந்துவருவது தெரியவருகிறது. மேலும் அத்தகைய வழக்குகளில் வழக்கு நாட்டில் தீர்வழிகளில் காணப்பட வேண்டியிருக்கும் போது தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது தீர்ப்புக் கடனாளியும், அதை எதிர்ப்பதற்கு அவருக்கு உரிமையை வழங்குகிறது. இதை பொருள் சார்ந்த உரிமைதான் மாறாக இது நடைமுறைச்சட்டம் இல்லை. இந்தியா உலகளவில் வர்த்தக தொடர்பில் ஈடுபட்டு வரும் நிலையில் ஒரு சில நாடுகளில் உள்ளது போல் காலவரையறைச்

சட்டமானது முழுமையான நடைமுறைச் சட்டம் என்று ஏற்க முடியாது. [Para 33] [511 – C]

6. ஏற்கனவே மன்ற நாட்டில் காலவரையறைப் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை என்று கூறியுள்ள நிலையில் அயல்நாட்டு தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் போது வழக்கு நாட்டின் காலவரையறைச் சட்டம் பொருந்தும். [Para 34] [511 – D]

7. எழுவினாவிற்கு பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் உள்ள அயல்நாடு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற இந்தியாவில் காலவரையறை வகுக்கப்பட்டுள்ளதால் பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் உள்ள நாட்டின் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவது உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 13ல் கூறப்பட்டுள்ள விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டதாகும்.[Para 35] [511 – E]

இந்தியாவில் செயல்படுத்தப்பட விரும்பும் வெளிநாட்டு ஆணையின் (பரஸ்பர நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட) வரம்பு காலம் எந்த தேதியிலிருந்து இயங்கும்?

8. காலவரையானது எந்தத்தேதியிலிருந்து துவங்கும் என்ற வினா எழுகிறது. அது இரண்டு சூழ்நிலைகளில் எழும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். முதலாவது, தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையை வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்ற வழக்கு நாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலவரையறைக்குள் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காத சூழ்நிலை

அத்தகைய வழக்குகளில் வழக்கு மூலம் எழுந்த நாட்டில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான உரிமையை தீர்ப்பாணை பெற்றவர் இழக்கிறார். வழக்கு நாட்டில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் உரிமையை இழந்த நபரை மன்ற நாட்டில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற அனுமதி அளிப்பது கேலிக்குரிய நீதி வழங்கும் முறையாகிவிடும். இது காலவரையறைச்சட்டம் நடைமுறைச்சட்டம் மட்டும் அல்ல என்று நாம் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு முரணாகிவிடும். அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை அந்த தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட நாட்டில் நிறைவேற்றி தீர்வு பெறும் உரிமையை இழந்த நபர் இந்திய நாட்டுச் சட்டப்படி பலனை பெற்று காலவரையறையை நீட்டித்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கிவிடும். இந்த வழக்குப் பொருண்மைகளின்படி பண வழக்குகள் தொடர்பான தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான காலவரையை இந்திய நாட்டுச்சட்டப்படி 12 ஆண்டுகளாகும். இங்கிலாந்தில் அதற்குரிய காலவரையறை 6 ஆண்டுகளாகும். அத்தகைய தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றவதற்கு 12 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலவரையறையை கொண்டுள்ள நாடுகளும் இருக்கலாம். இரண்டாவது சூழ்நிலையில் வழக்காடிகளின் உரிமையானது 12 ஆண்டுகளில் முடிவிற்குவராது அது தீர்ப்பாணையைப் பிறப்பித்த வழக்கு நாடுகளின் காலவரையறைச் சட்டத்திற்குட்பட்டதாகும். எனவே, காலவரையானது வழக்கு நாட்டில் தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து துவங்கும் மற்றும் மன்ற நாட்டுச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட காலவரையறை பொருந்தாது. தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையைப் பிறப்பித்த வழக்கு நாட்டில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்காத வழக்குகளைப் பொருத்து தீர்ப்பாணை பெற்றவர்

மன்ற நாட்டில் வந்து மன்ற நாட்டின் காலவரையறை தான் பொருந்தும் என்று புதிய வழக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் வாதுரைக்கமுடியாது. [Para 40] [513- H ; 514 –A – E]

9. இரண்டாவது சூழ்நிலை, தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையை வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்த வழக்குகள் பற்றியதாகும். அதில் நிறைவேற்றுகை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு தீர்ப்பாணையானது பகுதி அளவு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கலாம் ஆனால் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்காது. தீர்ப்புக்கடனாளி தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற போதுமான பணம் அல்லது சொத்துக்களை வழக்கு நாட்டில் கொண்டிருக்காமல் இருக்கலாம். அத்தகைய நிகழ்வுகளில் என்ன செய்யப்படவேண்டும் என்றால், இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவு பிரிவு 44A ன் கீழ் மனு தாக்கல் செய்யும் உரிமையானது வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்றுகை நடவடிக்கைகள் நிறைவடைந்த பிறகு அவ்வாறு நிறைவடைந்த 3 ஆண்டுகளுக்குள் உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44Aன் படி மனு தாக்கல் செய்யலாம் என்று சட்டத்தின் சட்டப்பிரிவுக்கூறு 137 கூறியுள்ளது. தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகல் மற்றும் சான்றிதழுடன் இந்த 3 ஆண்டுகள் காலவரையறைக்குள் இந்திய நாட்டின் நீதிமன்றத்தை அணுக வேண்டும்.வழக்கு நாட்டில் தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகல் மற்றும் பகுதி அளவு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்ப்பாணை குறித்த சான்றிதழ் வேண்டி விண்ணப்பித்த காலத்தை தீர்ப்பாணையை வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்ற எடுத்த நடவடிக்கைகளாக, பிரிவு 44Aன் படியான தேவைகளுக்கு சமமானதாக

எடுத்துக்கொள்ளமுடியாது என்று தெளிவுப்படுத்தப்படுகிறது. [Para 41 , 42] [514-F-H; 515-A]

10. இந்த நீதிமன்றம் மூன்றாவது கேள்விக்கு அதற்கேற்ப பதிலளிக்கிறது . இந்தியாவுடன் பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் இருக்கும் அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணை பிறப்பித்த தினத்திலிருந்தே காலவரையறை துவங்கும் என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் தீர்ப்பாணை பெற்றவரால் வழக்கு நாட்டிலேயே தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தீர்ப்பாணை முழுவதும் நிறைவேற்றப்படாத நிலையிலிருந்தால், வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்று நடவடிக்கைகள் இறுதியாக தீர்மானிக்கப்பட்ட 3 ஆண்டுகளுக்குள் தீர்ப்பாணை பெற்றவர் அதை நிறைவேற்ற இந்தியாவில் மனுத் தாக்கல் செய்யலாம். [Para 43] [515 – B]

வருமான வரி ஆணையர் எதிர் எஸ்.தேஜா சிங் ஏ.ஐ.ஆர் 1959 எஸ்.சி.352 : [1959] Suppl. SCR 394 – குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

லக்பத் ராய் சர்மா எதிர் ஆத்மா சிங் ஏஐஆர் (58) 1971 பி & எச் 476; உத்தம்ராம் எதிர் கே.எம்.அப்துல் காசிம் கோ (ஏ.ஐ.ஆர்.1964) (மெட் 221) – குறிப்பிடப்பட்டது.

ஷேக் அலி எதிர் ஷேக் முகமது ஏ.ஐ.ஆர் 1967 மேட் 45 – அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

ஈஸ்ட் எண்ட் டுவெல்லிங்ஸ் கோ லிமிடெட் v. ஃபின்ஸ்பர்ரி ப்ரோ கவுன்சில் 1951 (2) ஆல் ஈ.ஆர். 587 – குறிப்பிடப்பட்டது.

சர் லாரன்ஸ் காலின்ஸ் எட். அல்., "டைசி, மோரிஸ், & காலின்ஸ் ஆன் தி காண்பிளிக்ட் ஆப் லாஸ் , 14 வது பதிப்பு, ஸ்வீட் & மேக்ஸ்வெல் பக். 198-199 (2006) – குறிப்பிடப்பட்டது.

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்</u>

[1959] Suppl .SCR 394	குறிப்பிடப்பட்டது	Para 18

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 2175/2020.

உரிமையியல் சீராய்வு மனு எண்.433/2013 இல் பெங்களூரில் உள்ள கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தின் 13.11.2014 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையிலிருந்து.

கே.கே.வேணுகோபால், மாநில அரசுத் தலைமை வழக்குரைஞர்., Ms.பிரவீணா கவுதம், தீபக் தியாகி, பவன் சுக்லா, அங்கூர் தல்வார், ராஜா ராம், Ms. ஸ்வீட்டி பாண்டே, சாய் அனுகரன், மேல்முறையீட்டு மனுதாரருக்கான வழக்குரைஞர்கள்.

வி.வி.எஸ்.ராவ், மூத்த வழக்கறிஞர், டி.பரத் குமார், தாடிமல்ல பாஸ்கர் கௌதம், அமன் சுக்லா, சித்தார்த் சின்ஹா, விஷால் அருண், ரகு வம்சி டி.வி. எதிர்மனுதாரருக்கான வழக்குரைஞர்கள்.

இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. தீபக் குப்தா அவர்களால் வழங்கப்பட்டது

1.அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. இந்தியாவுடன் பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் இருக்கும் வெளிநாட்டின் தீர்ப்பாணையை இந்தியாவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நிறைவேற்றுகை மனுவை தாக்கல் செய்வதற்கான காலவரையறை என்ன? என்பதே இவ்வழக்கில் எழுந்துள்ள சுருக்கமான ஆனால் சுவாரஸ்யமான கேள்வியாகும்.

3. எதிர்மனுதாரரான கோட்டக் மகேந்திரா வங்கியின் முன்னோடியான வைசியா வங்கி அதன் வாடிக்கையாளர் தி/ள் ஆதித்யா ஸ்டீல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்

நிறுவனத்தின் சார்பாக 1,794,258 அமெரிக்க டாலர்களுக்கு கடன் கடிதத்தை தி/ள் கிரானாடா வேர்ல்ட்வைட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கம்பெனிக்கு ஆதரவாக வழங்கியது. மேல்முறையீட்டாளரான பேங்க ஆப் பரோடா வங்கி தான் மேற்படி கடனுறுதிக் கடிதத்தை உறுதிப்படுத்தும் வங்கி ஆகும். வைசியா வங்கி 12.10.1992 அன்று மேல்முறையீட்டாளரின் லண்டன் கிளைக்கு கடன் கடிதத்தை மதிப்பளிக்குமாறு அறிவுறுத்தல்களை வழங்கியது. இந்த அறிவுறுத்தலின் பேரில் மேல்முறையீட்டாளரின் லண்டன் கிளை, 1,742,376.41 அமெரிக்க டாலர் தொகைக்கான கடன் கடிதத்தை தள்ளுபடி செய்தது, மேலும் இந்தத் தொகை 13.10.1992 அன்று திருவாளர்கள் கிரானடா வேர்ல்டுவைட் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கம்பெனிக்கு செலுத்தப்பட்டது.

4.மேல்முறையீட்டாளாரன பேங்க் ஆப் பரோடா வங்கி 19.04.1993 அன்று வைசியா வங்கிக்கு எதிராக தனக்கு வரவேண்டிய தொகையை வசூலிக்க லண்டனில் உள்ள நீதிமன்றத்தில் உரிமையியல் வழக்கு தொடர்ந்தது. அந்த வழக்கில் 20.02.1995 அன்று மாண்புமிகு உயர்நீதிமன்றம், குயின்ஸ் பென்ச், வணிக நீதியர் ஆயம் (இனிமேல் 'லண்டன் நீதிமன்றம்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) மேல்முறையீட்டாளர் வங்கிக்கு ஆதரவாக வைசியா வங்கிக்கு எதிராகவும் அமெரிக்க டாலர் மதிப்பு $ 1,267,909.26 ஐ வட்டியுடன் மேல்முறையீட்டாளர் வங்கிக்கு செலுத்த உத்தரவிட்டு தீர்ப்பாணை பிறப்பித்தது.அந்தத் தீர்ப்பாணையை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்யப்படாததால் அந்தத் தீர்ப்பாணை இறுதியானதாகிவிட்டது.

5.இரண்டு வங்கிகளுக்கிடையே தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவது தொடர்பாக பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்றதாகத் தெரிகிறது. 28.08.1995 அன்று வைசியா வங்கி அமெரிக்க டாலர் மதிப்பு $ 1,400,000 ஐ பேங்க் ஆப் பரோடா வங்கி முதன்மை கிளையில் லண்டன் நீதிமன்றத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீரப்பாணை நிறைவேற்றக் கூடாது என்ற வேண்டுகோளின்படி வங்கிகளுக்கு இடையிலான வைப்பீடு செய்துள்ளது. இருந்தபோதிலும் 2003ம் ஆண்டில் வைசியா வங்கி கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயத்தில் அமெரிக்க டாலர் மதிப்பு $ 1,400,000 ஐ வசூலிக்க வேண்டி மனுதாக்கல் செய்தது. அந்த மனுவை எதிர்த்து பேங்க் ஆப் பரோடா வழக்கு நடத்தி வருகிறது. மேற்படி நடவடிக்கைகள் கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயத்தில் நிலுவையில் உள்ளது. இந்த வழக்கானது இந்தியாவுடன் பரஸ்பர ஒப்பந்தத்தில் இருக்கும் அயல் நாட்டின் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவது தொடர்பான காலவரையறையை மட்டும் தீர்மானிப்பதாக இருப்பதால் இந்த வழக்கின் தீர்ப்புரை மேற்படி வழக்கு நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தாது.

6.மேல்முறையீட்டாளர் வங்கி லண்டன் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை 14 ஆண்டுகள் கழித்து உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44A உடனிணைந்த கட்டளை 21 விதி 3ன்படி நிறைவேற்றி இந்திய மதிப்பு ரூ.16,43,88,187.86/-ஐ வசூலிக்க நிறைவேற்றுகை மனுவைத் தாக்கல் செய்துள்ளது. நிறைவேற்றுகை மனுவானது உரிய காலவரையறைக்குள் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை என்ற காரணத்தின் அடிப்படையில் எதிர்த்து நடத்தப்பட்டது. பெங்களூரு கூடுதல் மாநகர உரிமையியல் மற்றும் குற்றவியல் நீதிமன்றம் காலவரையறைச் சட்டம் 1963 (இதன் பிறகு சட்டம் என்று மட்டும் சுருக்கமாக

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136-ன் படி லண்டன் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற 12 ஆண்டுகளுக்குள் நிறைவேற்றுகை மனு தாக்கல் செய்யப்படவில்லை என்று கூறி நிறைவேற்றுகை மனுவை தள்ளுபடி செய்தது. அதை எதிர்த்து வங்கி மாண்புமிகு உயர்நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டில் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்வு சரியானது தான் என்று 13.11.2014ல் தீர்ப்புரை உறுதி செய்யப்பட்டது.

7.மேல்முறையீட்டாளருக்காக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் திரு.கே.கே.வேணுகோபால் பரஸ்பர உடன்படிக்கையிலுள்ள அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற காலவரையறை எதுவும் சட்டத்தில் வகை செய்யப்படவில்லை என்றும், நீதிப்பேராணை மனுக்களுக்குப் பொருந்தும் மட்டற்ற காலதாமதம் மற்றும் அசட்டை குறித்த கொள்கைகள் இந்த வழக்கிற்கும் பொருந்தும் என்றும் பேங்க் ஆப் பரோடா வங்கி, வைசியா வங்கியிடம் பிரச்சனையை முடித்துக்கொள்ள எடுத்த நடவடிக்கைகளை தேதி வாரியாக பெரிய பட்டியலிட்டு சுட்டிக்காட்டி நிறைவேற்றுகை மனுவைத் தாக்கல் செய்வதில் காலதாமதம் எதுவும் ஏற்படவில்லை என வலியுறுத்தினார்;. சட்டத்தில் காலவரையறை எதுவும் வகை செய்யப்படாததால் உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44ஏல் மனு தாக்கல் செய்யப்படும் போது தான் வழக்கு மூலமே எழுகின்றது என்றும், குறிப்பிட்டுள்ள பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் உள்ள அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பிக்கும் தீர்ப்பாணை இந்திய நீதிமன்றம் பிறப்பிக்கும் தீர்ப்பாணையாக கருதப்படும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளதால்

அடிப்படையில் ஷரத்து136ல் குறிப்பிட்டுள்ள 12 ஆண்டுகள் காலவரையானது நிறைவேற்றுகை மனு தாக்கல் செய்யப்படும் போதுதான் துவங்குகிறது. அதாவது அன்றைய தினத்தில் தான் அயல்நாட்டுத் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணை இந்திய நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையாக கருதப்படுகிறது என்று தனது இரண்டாவது வாதத்தை முன்வைத்தார்.

8.மறுபுறம் எதிர்மனுதாரருக்காக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.வி.வி.எஸ் ராவ் இங்கிலாந்து நாட்டின் காலவரையறைச் சட்டம் தான் இவ்வழக்கிற்குப் பொருந்தும் என்று வலியுறுத்தினார். ஆங்கிலச் சட்டப்படி நிறைவேற்றுகை மனுவை தாக்கல் செய்வதற்கான காலவரையறை 6 ஆண்டுகள் என்பது குறித்து ஆட்சேபணை எதுவும் இல்லை. 20.02.1995ல் தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதால் 20.02.2001ற்குப் பிறகு நிறைவேற்றுகை மனுவை தாக்கல் செய்யமுடியாது என்பதே எதிர்மனுதாரர் தரப்பு வாதமாகும். இந்திய காலவரையறைச் சட்டம் தான் பொருந்தும் என்று எடுத்துக்கொண்டாலும் அயல்நாட்டுத் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவது காலவரையறைச் சட்டம் சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136ன்படியானதாகும். உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44A, பரஸ்பர உடன்படிக்கையிலுள்ள அயல்நாட்டுத் தீர்ப்பாணை, இந்திய நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையாகவே கருதப்படும் என்று தெளிவாக கூறியுள்ளது. எனவே, சட்டத்தின் பிரிவுக்கூறு 136-ஆல் வழங்கப்பட்டுள்ளவாறு, தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து 12 ஆண்டுகளுக்குள் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

9. இருதரப்பு வாதங்களையும் சீர்த்தூக்கி பார்க்கையில் உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44Aவை காண்பது அவசியமாகிறது. உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44Aல் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

> பிரிவு 44A. இணைக்கிணையாக நடக்கும் ஆட்சி மண்டலத்தில் உள்ள நீதிமன்றங்களினால் பிறப்பிக்கப்படும் தீர்ப்பாணைகளை நிறைவேற்றுதல்:
>
> (1)இணைக்கிணையாக நடக்கும் ஆட்சி மண்டலம் எதிலுமுள்ள மேல்நிலை நீதிமன்றங்களில் ஏதேனுமொன்றின் தீர்ப்பாணையின் உறுதிச்சான்றளிக்கப்பட்ட நகல் ஒன்று ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்குமிடத்து அந்தத் தீர்ப்பாணை அந்த மாவட்ட நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டிருந்தது போன்றே இந்தியாவில் நிறைவேற்றப்படலாம்.
>
> (2) தீர்ப்பாணையின் உறுதிச்சான்றளிக்கப்பட்ட நகலுடன் சேர்த்து, அத்தகைய மேல்நிலை நீதிமன்றத்திலிருந்து தீர்ப்பாணையானது எந்த அளவுக்கேனும் தீர்க்கப்பட்டிருந்தால் அல்லது நேரமைவு செய்யப்பட்டிருந்தால் அந்த அளவைக் கூறுகிற ஓர் உறுதிச்சான்றும், தாக்கல் செய்யப்படுதல் வேண்டும்; மற்றும் அத்தகைய உறுதிச்சான்றானது இந்தப் பிரிவின் படியான நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்த மட்டில் அத்தகைய

தீர்த்தல் அல்லது நேரமைவின் அளவுக்கு அருதியான நிரூபணமாக இருக்கும்.

3.இந்தப் பிரிவின்படி ஒரு தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைகளின் மீது 47-வது பிரிவின் வகைமுறைகள் தீர்ப்பாணையின் உறுதிச்சான்று அளிக்கப்பட்ட நகல் தாக்கல் செய்யப்பட்டதிலிருந்து இயங்கும், மற்றும் அந்தத் தீர்ப்பாணை 13வது பிரிவின் (அ) முதல் (எ) கூறுகளில் குறித்துரைக்கப்பட்ட விதிவிலக்குகள் எவற்றின் கீழும் வருவதாக மாவட்ட நீதிமன்றம் திருப்தியுரும்படி காட்டப்படுமானால், அத்தகைய தீர்ப்பாணை எதையும் நிறைவேற்றுவதற்கு அந்த நீதிமன்றம் மறுத்தல் வேண்டும்.

விளக்கம் I – "இணைக்கிணையாக நடக்கும் ஆட்சி மண்டலம்" என்பது, மத்திய அரசாங்கம், அதிகாரப்புர்வமான அரசிதழில் அறிவிக்கை வாயிலாக இந்தப் பிரிவின் நோக்கங்களைப் பொறுத்தமட்டில், இணைக்கிணையாக நடக்கும் ஆட்சிமண்டலம் எதுவும் என்று பொருள்படும்; மற்றும் "மேல்நிலை நீதிமன்றங்கள்" என்பது, அத்தகைய ஆட்சி மண்டலம் எதையும் பொறுத்தமட்டில் மேற்சொன்ன அறிவிக்கையில் குறித்துரைக்கப்படலாகும் நீதிமன்றங்கள் என்று பொருள்படும்.

விளக்கம் II – "தீர்ப்பாணை" என்பது, மேல் நிலை நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அத்தகைய நீதிமன்றத்தின் எந்தத் தீர்ப்பாணை அல்லது அவற்றை ஒத்த தன்மையனவான இதர கட்டணங்கள் சம்பந்தமாகவோ ஓர் அபராதம் அல்லது வேறு தண்டம் சம்பந்தமாகவோ செலுத்தத்தக்க தொகையல்லாத ஒரு பணத்தொகை செலுத்தத்தக்கதாயிருக்கிறதோ அந்தத் தீர்ப்பாணை அல்லது தீர்ப்பு என்று பொருள்படும்; ஆனால் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் இசைவுத் தீர்வாளர் முடிவை உள்ளடக்காது, அத்தகைய தீர்ப்பு ஒரு தீர்ப்பாணை அல்லது தீர்ப்பைப் போலவே நிறைவேற்றப்படத்தக்கதாயிருக்கதாயினும்.

10. உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டத்தில் மேலே கூறப்பட்ட சட்டப்பிரிவானது 1937ம் ஆண்டில் தான் சேர்க்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னர், எந்தவொரு அயல்நாட்டு நீதிமன்றத்திலும் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்பாணையை இந்திய நீதிமன்றத்தில் நிறைவேற்ற முடியாது மற்றும் அயல்நாட்டுத் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற உரிமையியல் வழக்கு தாக்கல் செய்துதான் நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நிலை இருந்தது. அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை பரஸ்பர உடன்படிக்கையிலுள்ள நாடுகளில் நிறைவேற்றலாம் என்ற மாற்றம் சட்டத்தில் உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44A-ன்படி கொண்டுவரப்பட்டது. உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44Aவை வாசிக்கும் போதே அது பண வழக்குகள் குறித்த தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கு மட்டுமே

பொருந்தும் என்றும் அது மற்ற தீர்ப்பாணைக்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதும் தெளிவாகும்.

11.இருதரப்பு வாதங்களையும் பரிசீலிக்கையில் இவ்வழக்கைத் தீர்மானிப்பதற்கு பின்வரும் எழுவினாக்கள் எழுகின்றன : -

1) பிரிவு 44ல் அயல்நாட்டுத் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான நடைமுறைகளைப் பற்றி மட்டும் கூறப்பட்டுள்ளதா அல்லது நிறைவேற்றுமனுவைத் தாக்கல் செய்வதற்கான காலவரையறையையும் குறிப்பிட்டுள்ளதா?

2) இந்தியாவுடன் பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் உள்ள அயல்நாட்டு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணையை இந்தியாவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நிறைவேற்று மனு தாக்கல் செய்வதற்கான காலவரையறை என்ன?

3) இந்தியாவுடன் பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் இருக்கும் அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை இந்தியாவில் நிறைவேற்றுவதற்கான காலவரையறை எந்தத் தேதியிலிருந்து துவங்கும்?

எழுவினா 1

12. இந்தியாவுடன் பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் இருக்கும் எந்த ஒரு அயல்நாட்டின் உச்சநீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையும் இந்தியாவில் உள்ள எந்த ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படுகின்றதோ அந்த நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையைப் போல் நிறைவேற்றலாம் என்பது பிரிவு 44Aவைப் பரிசீலிக்கையில் தெரியவருகிறது. பிரிவு 44A உட்பிரிவு (2) மனுதாரர் தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகலை தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென்ற கடப்பாட்டைச் சுமத்துகிறது. மனுதாரர் மேலும் தீர்ப்பாணையைப் பிறப்பித்த உச்ச நீதிமன்றத்திடமிருந்து அந்த நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணைப்படி பைசல் செய்யப்பட்டுவிட்டதா அல்லது எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது என்பதற்கான சான்றிதழைப் பெற்று தாக்கல் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சான்றிதழ் தீர்ப்பாணை எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றப்பட்டது என்பது குறித்த அறுதியான சான்றாவணமாகும். தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகலைத் தாக்கல் செய்யும் நாளிலிருந்து உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 47 பொருந்தும் என்று உட்பிரிவு (3) கூறுகிறது. மாவட்ட நீதிமன்றம் எந்த ஒரு தீர்ப்பாணையை பிரிவு 13-ன் விதிவிலக்குகள் (A) முதல் (F)ன்படி நிறைவேற்ற மறுக்கலாம். முதல் விளக்கம் பரஸ்பர உடன்படிக்கையிலிருக்கும் நாடு மற்றும் உச்ச நீதிமன்றம் என்பதற்கான பொருளை விளக்குகிறது. முக்கியமாக இரண்டாவது விளக்கம் தீர்ப்பாணை என்பது வரி, அபராதம், தண்டத்தொகை தவிர்த்து செலுத்தவேண்டிய பணம் என்று கூறுகிறது. மேலும்,

அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் இசைவுத் தீர்ப்பு முறையில் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணை, தீர்ப்பாணை என்பதன் வரையறையில் வராது என்றும் கூறியுள்ளது.

13.காலவரையறை பொருந்தாது என்ற கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.கே.கே.வேணுகோபாலின் வாதம் ஆரம்பத்திலேயே ஏற்கத்தக்கதாக இல்லை. இந்த வழக்கு நிறைவேற்றுகை மனு தொடர்பானது ஆகும். நீதி பேராணை நடவடிக்கைகள் குறித்தது இல்லை. சட்டத்தின் பிரிவு 3-ல் பிரிவுகள் 4 முதல் 24 பிரிவுகளின் வரைமுறைக்குட்பட்டு தாக்கல் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு உரிமையியல் வழக்கு, தாக்கல் செய்யப்படும் மேல்முறையீடு மற்றும் மனு எதுவும் வரையறை செய்யப்பட்ட காலக்கெடு கடந்து தாக்கல் செய்யப்பட்டால் அது குறித்து ஆட்சேபணை எழுப்பப்படாவிட்டாலும், தள்ளுபடி செய்யத்தக்கது என்று தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. "மனு" என்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தை நிறைவேற்றுகை மனுவையும் உள்ளடக்குவதற்கு போதுமானதாகும். அது அயல்நாட்டு தீர்ப்பாணையாக இருந்தாலும் கூட அதற்கும் பொருந்தும். எனவே நீதிபேராணை நடவடிக்கைகளுக்கு பொருந்தும் மட்டற்ற காலதாமதம் மற்றும் அசட்டை ஆகிய கொள்கைகள் உரிமையியல் வழக்குகளுக்கு மற்றும் உரிமையியல் நடைமுறை சட்டத்தின் கீழான நடவடிக்கைகளுக்கு உட்படுத்தமுடியாது என்பது இந்த நீதிமன்றத்தின் கருத்தாகும். எவ்வாறு எனில் உரிமையியல் நடைமுறை சட்டத்தின் கீழ் வழக்குகளை தாக்கல் செய்வதற்கான காலவரையறை சட்டப்படி வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

14. பிரிவு 44Aன் கீழ் மனுதாக்கல் செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து தான் காலவரையறை துவங்கும் என்பது கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.கே.கே.வேணுகோபால் என்பவரது வாதமாகும். அவரது கூற்றுப்படி தீர்ப்பாணையை இந்தியாவில் நிறைவேற்றுவதற்கான பிரிவு 44Aன் கீழ் மனு தாக்கல் செய்த பிறகு தான் வழக்கு மூலம் எழுகிறது என்பதாகும். மேற்படி கருத்தை சென்னை உயர்நீதிமன்ற முழு அமர்வில் ஷேக் அலி எதிர் ஷேக் முகமது (AIR 1967 Mad 45) என்ற வழக்கில் ஏற்றுள்ளது எனினும் பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியான உயர்நீதிமன்றம் லக்பட் ராய் ஷர்மா எதிர் அட்மா சிங் (AIR (58) 1971 P&H 476) என்ற வழக்கில் அதற்கு மாறுப்பட்டு தீர்வு கண்டுள்ளது.

15. வழக்கை கவனமுடன் பரிசீலித்ததில் வழக்கு மூலம் என்ற கோட்பாடே நிறைவேற்றுகை மனுவில் இல்லை என்பதை ஆரம்பத்திலேயே குறிப்பிடுகிறோம். வழக்கு மூலம் என்ற கோட்பாடு நிறைவேற்றுகை மனுக்கள் தொடர்பானது இல்லை. அது உரிமையியல் வழக்குகள் தொடர்புடையது ஆகும். வழக்கு மூலம் என்பது வழக்கின் தரப்பினர்கள் வழக்கை தாக்கல் செய்வதற்கு காரணமாக சட்டப்படியான உரிமையை வழங்கும் பொருண்மைகளின் தொகுப்பாகும். மறுபுறம் தீர்ப்பாணை என்பது வழக்கு பிரச்சினையைப் பொருத்து தரப்பினர்களின் உரிமையை அறுதியாக தீர்மானித்து தீர்ப்புரையின் அடிப்படையில் முறையாக இயம்பப்படும் நீதிமன்ற தீர்மானிப்பு ஆகும். தீர்ப்பாணையை பொருத்தவரை அது பிறப்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்தே நிறைவேற்றப்படலாம். எனவே பிரிவு 44Aன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்படும் மனுவானது

தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற புதிய கால வரையறை எதையும் உருவாக்காது என்பது இந்நீதிமன்றத்தின் தீர்க்கமான முடிவாகும்.

16. இந்த வழக்கின் தீர்ப்பில் "வழக்கு நாடு" என்று பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது தீர்ப்பாணை பிறப்பித்த நீதிமன்றம் உள்ள நாட்டை குறிக்கும் என்பது தெளிவுப்படுத்தப்படுகிறது. (இந்த வழக்கில் இங்கிலாந்து நீதிமன்றம் தீர்ப்பாணை பிறப்பித்துள்ளது) மேலும் "மன்ற நாடு" என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நாடு தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற எந்த நாட்டில் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளதோ அந்த நாட்டைக் குறிக்கும் (இந்த வழக்கில் இந்தியாவை குறிக்கும்)

17. கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.கே.கே.வேணுகோபாலின் வாதமான காலவரையறை தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகலை தாக்கல் செய்யும் நாளிலிருந்து துவங்கும் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டால் அது ஒரு கேலிக்குரிய முடிவானதாகிவிடும். எடுத்துக்காட்டாக இந்த வழக்கைப் பொருத்தவரை இங்கிலாந்தில் நிறைவேற்றுகை மனுவை தாக்கல் செய்வதற்கான காலவரையறை 6 ஆண்டுகளாகும். இருந்தபோதிலும், இந்தியாவைப் பொருத்தவரை நிறைவேற்றுகை மனுவைத் தாக்கல் செய்தவற்கான காலவரையறை 12 ஆண்டுகளாகும். தீர்ப்பாணை அது பிறப்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்தே நிறைவேற்றத்தக்கது ஆகும். எனவே வழக்கு மூலம் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான காலவரையறை 6 ஆண்டுகளாகும் மற்றும் மன்ற நாடு என்ற கோட்பாட்டின் படி பார்த்தால் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான

காலவரையறை 12 ஆண்டுகளாகும். கற்றறிந்த வழக்கறிஞரது வாதத்தின் படி பார்த்தால் தீர்ப்பாணையை பெற்றவர் அதை நிறைவேற்றாமல் 100 ஆண்டுகள் அமைதியாக இருந்துவிட்டு அதன் பிறகு சான்றிட்ட தீர்ப்பாணை மற்றும் சான்றிதழை தாக்கல் செய்து தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றக் கோரலாம். அது வழக்கு நாட்டை மட்டுமல்லாது மன்ற நாட்டின் சட்ட நடைமுறைகளையும் கேலிக்குரியாக்கிவிடும்.காலவரையறை கடிகாரத்தை தீர்ப்பாணை பெற்றவரின் விருப்பப்படி 100 ஆண்டுகளுக்கு நிறுத்திவைக்கமுடியாது. எனவே கற்றறிந்த வழக்கறிஞரது வாதம் ஏற்கப்படவில்லை.

18. பிரிவு 44-A உட்பிரிவு (1) ன்படி தீர்ப்பாணையை அதை பிறப்பித்த நீதிமன்றம் போலவே இந்திய நீதிமன்றம் நிறைவேற்றலாம் என்ற வாதம் மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் குறிப்பாக முன்வைக்கப்பட்டது. கற்பனையானதை உண்மையாக நடந்ததாக கருதப்படவேண்டும் என்று சட்டப்பிரிவிலேயே கூறப்பட்டுள்ளதால் மேற்படியாக கருதப்படவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ள பிரிவிற்கு முழுமையாகவே பொருள் காணப்பட வேண்டும். அதை உண்மையானது என ஏற்றுக்கொண்டால் அதை தொடர்ந்து அதிலிருந்து அதன் விளைவுகளுக்கான நடவடிக்கைகளும் வந்து சேரும் என்று வலியுறுத்தி ஈஸ்ட் எண்ட் டிவெல்லிங் வரையறுக்கப்பட்ட நிறுவனம் –எதிர்- பினிஷ்பரி போரோ கவுன்சில் (1951 (2) All E.R. 587) என்ற வழக்கில் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்புரை சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. அதில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

> "...ஒருவர் கற்பனையானதை உண்மையானது எனக் கருதக் கட்டளையிடப்பட்டிருந்தால், உறுதியாக அவ்வாறு கருதப்படுவதற்கு தடை செய்யப்பட்டிருக்க கூடாது. எனவே உண்மையானது என்று கருதப்படும் விவகாரங்களில் அண்டுதல் நிலை தவிர்க்க முடியாதவாறு அதிலிருக்கும் அல்லது அதனுடன் சேர்ந்திருக்கும். இதில் ஒரு வழக்கானது 1939ம் ஆண்டிலிருந்து வாடகையின் அளவில் விடுதலையளிக்கிறது. சட்டம் ஒரு சில விவகாரங்களை கற்பனையாகக் கருதவேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஆனால் அதை அவ்வாறு செய்யவேண்டும் என்று கூறவில்லை. ஒருவரை அவ்வாறு கற்பனையானதை செய்வதற்கு அனுமதித்தால் அல்லது செய்வதற்கு காரணமாக இருந்தால் அது அரசாங்க விவகாரங்களில் தவிர்க்கமுடியாத விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்."

மேலே கூறப்பட்ட கருத்துரைகள் வருமானவரி துறை ஆணையர் –எதிர்— எஸ்.தேஜா சிங்(AIR 1959 SC 352) என்ற வழக்கில் பிரபுக்களின் சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை உயர்நீதிமன்றம் (In Uthamram Vs. K.M.Abdul Kasim Co., AIR 1964 Mad 221) மற்றும் பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியான உயர்நீதிமன்றம் (In Lakhpat Rai Sharma Vs. Atma Singh. AIR (58) 1971 P&H 476) அயல் நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை இந்தியாவில் இந்திய நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை போலவே நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தீர்மானித்து உள்ளது. அந்த சட்டப்படியான கற்பனையை தர்க்க ரீதியிலான முடிவிற்காகவும் பார்வையை விரிவுப்படுத்தவேண்டும்.

எனவே அயல்நாட்டு நீதிமன்ற தீர்ப்பாணையை இந்திய நீதிமன்றம் அதே தேதியில் பிறப்பித்ததாகக் கருதி நிறைவேற்ற வேண்டும். இருந்தபோதிலும், பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியான உயர்நீதிமன்றம் லாக்பட் ராய்சர்மா (மேலே குறிப்பிட்ட) வழக்கில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காவிட்டால் இந்திய நீதிமன்றத்திலும் குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் நடவடிக்கை எடுக்கப்படாததாகவே கருதி நிறைவேற்று மனுவை காலம் கடந்து தாக்கல் செய்யப்பட்ட காரணங்களின் அடிப்படையில் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும் என்று கூறியுள்ளது. மேலும், தீர்ப்பாணை நிறைவேற்றப்படாதது குறித்து அயல்நாட்டு நீதிமன்ற சான்றிதழைப் பெற விண்ணப்பித்ததை தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்த நடவடிக்கையாக காலவரையறை கணக்கிடுவற்கு எடுத்துக்கொள்ள முடியாது எனவே மேற்படி வாதம் ஏற்கப்படவில்லை.

19.எனவே பிரிவு44-A ல் கருதப்பட வேண்டும் என்று கூறியுள்ளதன் அடிப்படையில் புதிய காலவரையறையை உருவாக்கியுள்ளதா? இந்த நீதிமன்றத்தின் பார்வையில் எங்கள் பார்வையில், பிரிவு 44A என்பது ஒரு இந்திய நீதிமன்றத்தால் ஆணையை நிறைவேற்றப்பட்டதைப் போல மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு ஆணையை செயல்படுத்த உதவும் ஒரு செயல்படுத்தும் விதி மட்டுமே மேலும் அது கால வரையறையை கையாள்வதில்லை. பிரிவு44-Aஐ வாசிக்கும் போதே அது மாவட்ட நீதிமன்றம், அயல் நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை, தான் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணை போன்றே நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரம் அளித்துள்ளது, தெளிவாகத்

தெரியவருகிறது. மேலும் சான்றிடப்பட்ட தீர்ப்பாணை நகலைத் தாக்கல் செய்த நாளிலிருந்தே பிரிவு 47 பொருந்தும். பிரிவு 47 ஆனது தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் போது தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினைகளைப்பற்றி கூறுகிறது. தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான நடைமுறைகளை உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் கட்டளை 21 கூறுகிறது. எனவே, பிரிவு 47 மற்றும் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் கட்டளை 21 தீர்ப்பாணைகளின் நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளுக்குப் பொருந்தும். காலவரையறை கணக்கிடுவதற்கும் பிரிவு44-Aக்கும் எந்த வித தொடர்பும் இல்லை என்பதே இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்க்கமான முடிவாகும்.

20. தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகல் மற்றும் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 47-ன் கீழான சான்றிதழைத் தாக்கல் செய்த பிறகுதான் பிரிவு 44-A பொருந்தும். இது மாவட்ட நீதிமன்றத்தால் பின்பற்றப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி மேற்படி பிரிவுகள் கூறுகிறது என்பதை காண்பிப்பதாக உள்ளது. மாண்புமிகு மெட்ராஸ் உயர்நீதிமன்றம் ஷேக் அலி (மேலே குறிப்பிட்ட) வழக்கில் எடுத்துள்ள முடிவை இந்த நீதிமன்றம் அங்கீகரிக்கவில்லை என்றாலும், காலவரையறையானது பிரிவு 44-A ன் கீழ் மனுவை தாக்கல் செய்ததிலிருந்து தொடங்கும் என்று பின்வருமாறு கூறியுள்ள கருத்துக்களை இந்த நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொள்கிறது.

> "(19) சுருக்கமான முடிவு என்னவென்றால் பிரிவு 44-A(1) நிறைவேற்று நடவடிக்கைகள் மற்றும் அதிகாரங்களைப் பற்றி மட்டும் தான் கூறுகிறது.

காலவரையறையைப் பற்றி எதுவும் தெரிவிக்கவில்லை. கருதவேண்டுமென்று கூறியுள்ளது, அனைத்து நடவடிக்கைகளுக்கும் பொருந்தாது. அது அயல்நாட்டு தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கு மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு உள்ள அதிகாரம் மற்றும் தீர்ப்பாணைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான நடைமுறை பற்றியது ஆகும். ஆனால், காலவரையறைப்பற்றி குறிப்பிடப்படவில்லை. "

21. பிரிவு 44-A மாவட்ட நீதிமன்றம் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற அனுமதியளிக்கிறது மற்றும் மாவட்ட நீதிமன்றம் இந்திய நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் போது பின்பற்றும் நடைமுறைகளையே பின்பற்ற வேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஆனால், நிறைவேற்றுகை மனுவைத் தாக்கல் செய்வதற்கான காலவரையறை பற்றி குறிப்பிட்டு எதுவும் கூறவில்லை. எனவே எழுவினா-1க்கு மேற்கண்டவாறு தீர்வு காணப்படுகிறது.

<u>எழுவினா-2</u>

22. காலவரையறைச் சட்டம் சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136 மற்றும் 137ல் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

காலவரையறைச்சட்டம் 1963 சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136ல் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

எந்தவொரு தீர்ப்பாணையையும் நிறைவேற்ற(செயலுறுத்துக்கட்டளை தொடர்பான தீர்ப்பாணை தவிர) அல்லது உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு எதையும் நிறைவேற்றுவதற்கு.	பன்னிரண்டு ஆண்டுகள்	எந்தவொரு தீர்ப்பாணையும் அல்லது உத்தரவும் நிறைவேற்றத்தக்கதாக இருக்கும்போது அல்லது எந்தவொரு தீர்ப்பாணையும் அல்லது அதனை தொடர்ந்த உத்தரவும் பணம் செலுத்துவது அல்லது குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சொத்தின் சுவாதீனம் ஒப்படைப்பது அல்லது தவணை முறையில் செலுத்துவது தொடர்பானதில் தவறுகை ஏற்படும்போது தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றக் கோருதல், வரம்புரையாக நிரந்தர உறுத்துக்கட்டளை குறித்த தீர்ப்பாணையை

		நிறைவேற்றுவதற்கு கால வரையறை எதுவும் கிடையாது.

காலவரையறைச்சட்டம் 1963 சட்டப்பிரிவுக்கூறு 137ல் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

பகுதி II - பிற பயன்பாடுகள்

இப்பிரிவில் வேறு எங்கும் கால வரையறை குறிப்பிடாத மனுக்களை பொருத்து	மூன்று வருடங்கள்	விண்ணப்பிக்கும் உரிமை ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்து.

23. வழக்கு நாட்டில் நடைமுறையில் இருக்கும் காலவரையறையைப் பொருட்படுத்தாமல் சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136ல் குறிப்பிட்டுள்ள காலவரையறை அயல்நாட்டு தீர்ப்பாணையின் நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளுக்குப் பொருந்தும் என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்மானித்தால் அயல்நாட்டு தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான காலவரையறை 12 ஆண்டுகள் ஆகும். தீர்ப்பாணை மற்றொரு அதிகார வரம்பை உடைய நாட்டின் அதாவது மன்ற நாட்டில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்றால் எந்தச் சட்டம் பொருந்தும்? வழக்கு நாட்டின் காலவரையறைச்சட்டம் பொருந்துமா அல்லது மன்ற நாட்டின் காலவரையறைச்சட்டம் பொருந்துமா?

24. வழக்கு நாட்டின் சட்டம் பொருந்துமா அல்லது மன்ற நாட்டின் சட்டம் பொருந்துமா என்ற வினாவும் எழுந்துள்ளது. இந்த வழக்கைப் பொருத்தவரை இங்கிலாந்து நாட்டு காலவரையறைச் சட்டம் 1980 பிரிவு 24ன்படி இங்கிலாந்தில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான காலவரையறை 6 ஆண்டுகள் ஆகும். இங்கிலாந்து நாட்டு உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் விதி 40.7ல் தீர்ப்புரை அல்லது உத்தரவு பகரப்பட்ட நாளிலிருந்தோ அல்லது உருவாக்கப்பட்ட நாளிலிருந்தோ அல்லது நீதிமன்றம் குறிப்பிடும் தேதியிலோ அதிலிருந்து நடைமுறைக்கு வரும் என்று கூறியுள்ளது. எனவே தீர்ப்பாணை பகரப்பட்ட நாளிலிருந்தே நிறைவேற்றத்தக்கது. இந்த வழக்கைப் பொருத்தவரை தீர்ப்பாணை பகரப்பட்ட தேதி 20.02.1995 தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான காலவரையறை 6 ஆண்டுகள் என்று வைத்துக்கொண்டால் நிறைவேற்று மனுவை 20.02.2001 அன்றோ அல்லது அதற்கு முன்போ தாக்கல் செய்திருக்க வேண்டும். இந்திய சட்டம் பிரிவு 136ன்படி பார்த்தால் காலவரையறை 12 ஆண்டுகள் ஆகும். இருந்தபோதிலும், நிறைவேற்றுகை மனு 2009ம் ஆண்டு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளதல் அது காலவரையறைச் சட்டத்தால் தடை செய்யப்பட்ட ஒன்றாகும்.

25. தற்போது உலகளவில் நாடுகளுக்கிடையே மக்களால் அதிகப்படியான பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. உலக நாடுகளிடையே அதிகப்படியான வர்த்தகத் தொடர்பு நடைபெற்று வருகிறது. கல்வி,கலை, விளையாட்டு போன்ற துறைகளிலும் உலக நாடுகளிடையே அதிகப்படியான பரிமாற்றம் இருந்து வருகிறது. உலக நாடுகளில் இணையம் வழியாகவும் பொருட்கள் அதிகப்படியாக விற்பனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

இது அதிகப்படியான வழக்குகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. இந்த நிலையில் வழக்கு மூலம் ஒரு நாட்டில் எழுந்திருக்கும் தீர்ப்புக்கடனாளி வழக்கு நாட்டில் எந்த சொத்துக்களையும் வைத்திருக்கமாட்டார் மற்றும் தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீரப்பாணையை நிறைவேற்ற வேறு நாட்டிற்கு அதாவது (மன்ற நாட்டிற்கு) சென்று தீர்ப்பாணையின் பலனை பெற வேண்டியிருக்கும்.

26. ஏற்கனவே பின்பற்றப்பட்ட நடைமுறையான காலவரையறைச் சட்டம் என்பது நடைமுறைச்சட்டம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு மன்ற நாட்டின் சட்டம் தான் பொருந்தும். இந்த கருத்து டைசியின் " கான்பிளிக்ட் ஆப் லாஸ்" ஆறாவது பதிப்பிலும் (J.H.C.Morris, et. al., (Eds.), ''Dicey's conflict of laws'', 6th Edn., Stevens & sons Ltd., Sweet & Maxwell, Ltd., pp. 860-861 (1949) இடம்பெற்றுள்ளது. அதில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

> "இங்கிலாந்து நாட்டில் உள்ள நீதிமன்றத்தில் உள்ள வழக்குகளுக்கு இங்கிலாந்து நாட்டின் சட்ட நடைமுறைகள் தான் பொருந்தும் என்பது நிதர்சனமானது. அவ்வாறே தரப்பினர்களின் உரிமையைத் தீர்மானிக்கதக்க வழக்கு நடவடிக்கைகளுக்கு நடைமுறைச்சட்டத்தை தவிர்த்து அது தொடர்பான பொருள் சார்ந்த சட்டங்களே பொருந்தும் அதைப்பொருத்து நமக்கு தெளிவான மற்றும் தேவையான விதிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் கடினமாக விசயம் என்னவென்றால் எது நடைமுறைச்சட்டம் மற்றும்

எது தரப்பினர்களின் உரிமையைத் தீர்மானிக்கும் வழக்குகளுக்கு பொருந்தும் சட்டம் என்பதை பிரித்துப்பார்த்துப் பொருத்துவதே ஆகும். இதுகுறித்து தீர்மானிக்கும்போது நமது மனதில் இரண்டு வினாக்கள் எழுகின்றன :- 1.ஆங்கில நாட்டு வழக்கறிஞர்கள் 'நடைமுறை' என்ற பதத்திற்கு விரிவான மற்றும் நேர்மறையான பரந்த விளக்கத்தை கொடுக்கிறார்கள். நீதிபதிகளால் பொருள்விளக்கம் காணப்பட்டுள்ளது போல் அது அனைத்து சட்டரீதியான தீர்வுகளையும் மற்றும் அதோடு தொடர்புடைய சட்டப்படியாக நிறைவேற்றத்தக்க உரிமைகளையும் உள்ளடக்கும். எனவே அது அனைத்து நடைமுறைகளையும் சரியீடு, எதிர்க்கோருரிமை, முழுமையான சாட்சிய சட்டம், மற்றும் ஒரு செயலைச் செய்வதற்கான காலவரையறை அல்லது தரப்பினர்களின் உரிமையை நிறைவேற்றத்தக்க அனைத்து சட்ட நடைமுறைகளையும் உள்ளடக்கியது. எனவே அது அனைத்து நடைமுறைகள் எடுத்துகாட்டாக பொருட்களைக் கைப்பற்றுதல் மற்றும் ஆட்களை கைது செய்வதன் மூலமாக தீர்ப்பாணைகளை நிறைவேற்றும் நடவடிக்கைகளுக்கும் பொருந்தும்."

XXX XXX XXX

இதே கருத்தை சென்னை உயர்நீதிமன்றம் இரண்டு நீதிபதிகள் அமர்வில் உத்தம்ராம் எதிர் கே.எம்.அப்துல் காசிம் நிறுவனம் (AIR 1964 Mad 221)என்ற வழக்கில் மன்ற நாட்டின் காலவரையறை பொருந்தும் என்று கூறியுள்ளது.

27. இந்திய நாட்டின் நீதிமன்றங்களில் பொதுவாக காலவரையறைச் சட்டம் ஒரு நடைமுறைச்சட்டமாக பார்க்கப்படுகிறது. டைசியின் கான்பிளிக்ட் ஆப் லாஸ் 14வது பதிப்பில் (Sir Lawrence Collins et. al., "Dicey, Morries, & Collins on The Conflict of laws" 14th Edn., Sweet & Maxwell pp. 198-199(2006). இதற்கு முற்றிலும் மாறுப்பட்ட கருத்து கூறப்பட்டுள்ளது என்பதை இந்த இடத்தில் சுட்டிக்காட்டுகின்றோம். தற்போது காலவரையறைச்சட்டம் ஒரு நடைமுறைசட்டம் இல்லை என்று எண்ணப்படுவதாக தெரிகிறது. இது தரப்பினர்களின் உரிமையையும் தீர்வழிகளையும் பிரித்துப்பார்ப்பதாக இருக்கும். எனவே அதை நடைமுறைச்சட்டம் என்று குறிப்பிடக்கூடாது.

28.இந்த நிலையில் டைசியின் கான்பிளிக்ட் ஆப் லாஸ் 14வது பதிப்பில் கூறப்பட்டுள்ள சட்டத்தின் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறப்படுகிறது.

> "இந்த பாரம்பரியப் அனுகுமுறையில் ஆஸ்திரேலியா மற்றும் கனடா நாட்டு முடிவுகள் சில சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஜாய் பெஃபியர் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் ரோஜெர்சன் என்ற வழக்கில் ஆஸ்திரேலிய

உயர்நீதிமன்றம் தெரிவித்த கருத்து என்னவென்றால் பொதுச் சட்டப்படி காலவரையறைச்சட்டம் நடைமுறைச் சட்டம் என்பதைவிட பொருள் சார்ந்த சட்டம் ஆகும். டோலோஃப்சன் எதிர் ஜென்சன் என்ற வழக்கில் கனடா நாட்டு உச்சநீதிமன்றம் பாரம்பரியமான பொதுச் சட்டத்தில் காலவரையறைச்சட்டம் மற்றும் தரப்பினர்களின் உரிமை மற்றும் தீர்வழிகளுக்கான சட்டத்திற்கும் உள்ள பாகுபாட்டின் அடிப்படையில் காலவரையறைச் சட்டமானது தீர்வழி காண்பதற்கான சட்டம் என்ற வாதத்தை ஏற்கவில்லை. இந்த அனுகுமுறை கேஸ்டிலோ எதிர் கேஸ்டிலோ என்ற வழக்கில் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. உச்சநீதிமன்றம் ஆல்பர்ட்டா சட்ட விதிகளில் கூறியுள்ள காலவரையறையைத் தாண்டி (அதில் கூறப்பட்டுள்ள 2 வருட காலவரையறைத்தாண்டி) "எவ்வாறு கூறப்பட்டிருந்தாலும் என்பதன் அடிப்படையில் சட்டங்களுக்கிடையேயான முரன்பாடுகளின் அடிப்படையிலும் உரிமையானது மற்றொரு பொருள் சார்ந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படும்" என்று தீங்கியல் சட்டங்களுக்கு மற்றும் கலிபோர்னியா சட்டத்திற்கு ஒருவருட காலவரையறை பொருந்தும் என்று கூறியுள்ளது."

இது தொடர்பாக ஆங்கிலச் சட்டத்திலும் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:-

> “அயல்நாட்டு காலவரையறைச்சட்டம் 1984 சட்ட ஆணையத்தின் பரிந்துரைகளின்படியானது. அதில் உரிமையை கோருவதற்கு எவ்விதமான காலவரையறையும் விதிகளால் வகுக்கப்படவில்லை என்றாலும் பொதுவான கொள்கைகள் அடிப்படையிலான விதி விலக்குகளுக்குட்பட்டு காலவரையறை தொடர்பான விதிகள் இங்கிலாந்து நாட்டில் எடுக்கப்படும் சட்டப்படியான வழக்கு நடவடிக்கைகளுக்குப் பொருந்தும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்து நாட்டுச் சட்டப்படி ஏதேனும் ஒரு வழக்கு மூலம் அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வழக்கு மூலமானது அந்த நாட்டில் ஏற்பட்டாலன்றி இங்கிலாந்து நாட்டு காலவரையைறைச் சட்டம் பொருந்தாது...”

29. சட்டத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைப் பற்றி மற்ற பதிப்பாசிரியர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். செஸ்ரி மற்றும் நார்த்ஸ் பிரைவேட் இன்டர்நேஷனல் லா (10வது பதிப்பு)ல் பழைய விதிகளின்படி இங்கிலாந்து நாட்டு சட்டத்தின் காலவரைறை பொருந்தும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது தெரியவருகிறது. எனவே, அயல்நாட்டுச் சட்டப்படி காலவரையறை கடந்த பரிமாற்றங்கள், ஒப்பந்தம், தகராறு பற்றிய கேள்வி உள்ள வழக்குகளுக்கும் அவை இங்கிலாந்து நாட்டு சட்ட காலவரையறைக்குள் இருந்தால் கோருரிமையானது ஏற்கப்படும். இருந்தபோதிலும் எழுந்துள்ள பல்வேறு வினாக்கள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பின்வரும் பத்தியில் கூறப்பட்டுள்ளது அவற்றிற்கு முரன்பட்டதாகும்.

”(1) எந்த காலவரையைறைக்குள் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்

துரதிஷ்ட வசமாக ஆங்கிலச் சட்டம் காலவரையறைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாகும். எனவே காலவரையறை குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அதைத் தாண்டி உரிமையை வலியுறுத்த முடியாது. இது சட்ட நடைமுறைகளைப் பாதிக்கிறதேயன்றி பொருள் சார்ந்த சட்டத்தை அல்ல. சட்டத்தில் என்ன சொல்லியுள்ளது என்பது பற்றியதுதானே தவிர வழக்கின் நற்கூறுகளின் படியானது அல்ல. அவற்றின் தீர்வழிகளை காண்பதற்கு, வழக்கு மூலம் எழுந்தவுடன் சட்டம் குறிப்பிட்ட காலகெடுவிற்குள் தொடரப்பட்ட வழக்குகளுக்கு மட்டுமே நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் பொருந்தும். முடிவாக வழக்கு மூலம் எழுந்த நாட்டில் உள்ள காலவரையறைச் சட்டம் பற்றி வாதிட்டாலும் வழக்கு மூலம் எழுந்த அயல்நாட்டுச் சட்டத்தை கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது.

XXX XXX XXX

ஆங்கில தனியார் சர்வதேச சட்ட விதிகள் இவ்வழக்குகளுக்கு பரிவர்த்தனை நடந்த நாட்டின் சட்டத்தை பொருத்து குறைந்த அளவு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளதே இதில் எழுந்துள்ள வினாவாகும். எனவே நீதியரசர் ரோச் தனது தீர்ப்புரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்: “அயல்நாட்டு

நீதிமன்றங்கள் காலவரையறைச் சட்டத்தைச் பொருள் சார்ந்த சட்டங்களின் பகுதியாக தீர்மானித்திருக்கலாம். ஆனால் அவற்றை அவ்வாறு முடியவில்லை". இந்த அணுகுமுறையின் முடிவானது இரண்டு வகையானதாகும்.

முதலாவதாக, ஆங்கில நாட்டில் எழுந்த நடவடிக்கைகளைப் பொருத்து நடவடிக்கை எடுக்க ஆங்கில காலவரையறைச் சட்டம் வாதத்திற்கு சரியான யோசனையாக இருக்கும். எவ்வாறு இருந்தாலும் பரிமாற்றம் நடந்த நாட்டின் சட்டம் என்ற வகையில் அந்த நடவடிக்கைகள் ஏற்கத்தக்கது தான்.

XXX XXX XXX

இரண்டாவதாக, பரிமாற்றம் நடந்த நாட்டின் முறையான சட்டத்தைக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் உரிமையை எதிர்க்கும் நடவடிக்கைக்கு இங்கிலாந்தில் தடையில்லை. வேறு வகையில் கூறுவது என்றால் அனுமதிக்கப்பட்ட காலவரையறை அயல் நாட்டை விட இங்கிலாந்தில் அதிகம் என்றால் வாதிக்கு தனது நடவடிக்கைகளை இங்கிலாந்தில் தக்கவைத்துக்கொள்ள உரிமை உள்ளது.

30. செஸ்ரி மற்றும் நார்த்ஸ் பிரைவேட் இன்டர்நேஷனல் சட்டம் (15வது பதிப்பில்) காலவரையறைச்சட்டத்தைப் பொருத்துவதில் சட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த மாற்றம் வழக்கு நாட்டு பரிமாற்றம்/ஒப்பந்தம்/தகராறு முதலியவற்றிற்கு பொருந்தும் சட்டத்தைப் போன்றதே என்பது வரவேற்கத்தக்கது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பின்வரும் பத்தி அது தொடர்பானது :-

> "(a) எந்த காலவரையறைக்குள் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது 1984ம் ஆண்டு வரை இங்கிலாந்து சட்டம் காலவரையறைச் சட்டத்திற்குட்பட்டதுதான் என்று பார்க்கப்பட்டது. எதாவது காலவரையறை வகுக்கப்பட்டிருந்தால் அந்த காலவரையறையைத் தாண்டி வழக்கிட்டு உரிமையை வலியுறுத்திச் செயல்படுத்த முடியாது. அது வழக்கு நடவடிக்கைகளைப் பாதிக்கிறது ஆனால் வழக்கு மூலத்தை அல்ல. நாட்டின் சட்டம் என்ற வகையில் காலவரையானது ஆங்கில நாட்டு சட்டங்களுக்குப் பொருந்தும் அயல்நாட்டுச்சட்டம் பொருந்தக்கூடிய வழக்குகளைப் பொருத்தவரை காலவரையறைச்சட்டம் வாதி தீர்வு காண்பதற்கு தடையாக இருக்காது ஆனால் அது வழக்குமூலத்தின் அடிப்படையிலேயே பொருந்தும். பின்னர் ஆங்கில நீதிமன்றம் ஆங்கில விதிகளை பொருள் சார்ந்ததாக இங்கிலாந்தில் பயன்படுத்த தயாராக இருக்கும்.

பொதுச் சட்ட அறிஞர்களால் பொதுச் சட்ட விதிகள் உரிமையியல் சட்டம் நடைமுறையில் உள்ள நாடுகளுக்குப் பொருந்தாது என்றும் அந்த நாடுகளில் காலவரையறைச் சட்டம் பொருள் சார்ந்த சட்டமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதாக விமர்சனம் செய்யப்பட்டது. மேலும் ஒப்பந்தச் சட்டம் (பொருந்தக்கூடிய சட்டம்) 1990, ஈரோப்பியன் கம்யுனிட்டி கன்வென்சன் ஆன் லா (1980) ஒப்பந்தப்படியானப் கடப்பாடுகளுக்குப் பொருந்தும் சட்டங்களுக்குப் பொருந்தும் என்று நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதில் சட்டப்படியான ஒப்பந்தத்தின் செல்லும் தன்மை குறித்து " பல்வேறு வகையான கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றத்தக்க மற்றும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான காலவரையறை வகுக்கப்பட்டுள்ளது". 1982ம் ஆண்டு சட்ட ஆணையப் பரிந்துரைப்படி தற்போதைய ஆங்கில விதிகளில் அயல்நாட்டு காலவரையறைச்சட்டம் 1984ன் கீழ் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தது.

1984ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் பொதுவான கொள்கைகள் பொதுச் சட்டம் கூறியுள்ள உள்நாட்டுச் சட்டத்தின் காலவரையறை பொருந்தும் என்ற அணுகுமுறையைக் கைவிட்டுவிட்டது. அதற்கு மாறாக ஆங்கில நாட்டு நீதிமன்றம் வழக்கின் பொருண்மைகள் சார்ந்த சட்ட விதிகளை ஆங்கில சட்ட விதிகளின் படி பின்பற்ற வேண்டுமென்று கூறுகிறது. இந்த புதிய அணுகுமுறை சட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் இங்கிலாந்து நாட்டில் ஏற்படும்

சமரச நடவடிக்கைகளுக்கும் பொருந்தும். தீங்கியலின் படியான அவதூருபோன்ற வழக்குகளுக்கு பொதுச் சட்ட விதிகளே தற்போதும் பொருந்தும். ஆங்கிலச் சட்டப்படி வழக்கு நாட்டின் சட்டம் என்ற அடிப்படையிலும், தீங்கு நடந்த இடத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சட்டம் என்ற அடிப்படையிலும் நடவடிக்கை எடுக்க சட்டத்தை தேர்வு செய்துக்கொள்ளலாம். பொதுவான விதியின் தொடர்ச்சி என்னவென்றால் ஆங்கிலச் சட்டம் தானாக செயலுக்கு வராது. சட்டப்படியாக தடை செய்யப்பட்ட கோருரிமைகளைப் பொருத்தவரை இங்கிலாந்து நாட்டின் சட்டம் தடை செய்திருந்தால் அதைப்பொருத்து சீர்திருத்தம் வெகுவாக வரவேற்கப்படுகிறது. மேலும், கோருரிமையானது சட்டப்படி தடை செய்யப்படவில்லையென்றால் இங்கிலாந்து நாட்டுச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க அனுமதிக்கிறது.“

31. காலவரையறைச்சட்டம் ஒரு நடைமுறைச் சட்டம் என்பது பொதுச்சட்டத்தின் படியான பழைய நிலையாகும். உரிமையியல் அதிகார வரம்பை பின்பற்றும் நாடுகளைப் பொருத்தவரை காலவரையறைச்சட்டம் பொருள் சார்ந்த சட்டமாக பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. சமீபகாலத்தில் பொதுச்சட்டத்தைப் பின்பற்றும் நாடுகள் அனைத்தும் காலவரையறைச்சட்டத்தை நடைமுறைச்சட்டமாக பின்பற்றுவதில்லை பொருள் சார்ந்த சட்டமாகவே பார்க்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் பொதுச்சட்டத்தை பின்பற்றும் நாடுகள் அனைத்தும் புதிய காலவரையறைச் சட்டத்தை இயற்றி அல்லது நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளின்

மூலமாக காலரையறைச் சட்டம் முழுமையான நடைமுறைச் சட்டமல்ல என்ற புதிய கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதுகுறித்து யுனைடெட் ஸ்டேட் ஆப் அமெரிக்கா மற்றும் யுனைடெட் கிங்டம் நாடுகளின் சட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

32. இங்கிலாந்து நாட்டிற்குப் பொருந்தும் அயல்நாட்டுக் காலவரையறைச்சட்டம், 1984 பிரிவு - 1ல் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

> "அயல்நாட்டுக் காலவரையறைச் சட்டத்தின் பொருந்தும் தன்மை.
>
> 1 – (1) இந்தச் சட்டப்பிரிவில் கூறப்பட்ட சட்ட வகைமுறைகளுக்குட்பட்டு, இங்கிலாந்து அல்லது வேல்ஸ்ஸில் உள்ள நீதிமன்ற வழக்கு நடவடிக்கைகளை மற்ற நாடுகளின் சட்ட விதிகளின்படியானதாக இருந்தால், (தனியார் சர்வதேச சட்டம் அந்த நீதிமன்றத்திற்கு பொருந்துவதன் அடிப்படையில்) வழக்குகளை தீர்மானிக்க –
>
> (a)மற்ற நாடுகளின் காலவரையறைச்சட்டம் வழக்கு மற்றும் நடவடிக்கைகளுக்கு பிரிவு 1A மற்றும் 1Bயில் கூறப்பட்ட வகைமுறைகளுக்கு உட்பட்டு பொருந்தும் மற்றும்

(b) துணைப்பிரிவு (2)ல் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விதிவிலக்குகளைத் தவிர இங்கிலாந்து மற்றும் வேல்ஸ் நாட்டுக் காலவரையறைச்சட்டம் பொருந்தும்.

2.இந்த உட்பிரிவுக்குட்பட்ட வழக்குகளைப் பொருத்தவரை அவற்றைத் தீர்மானிக்க இங்கிலாந்து நாட்டின் சட்டம் அல்லது வேல்ஸ் நாட்டின் சட்டம் அல்லது பொருந்தக் கூடிய மற்ற நாட்டுச் சட்டத்தை கணக்கில் கொள்ளலாம்.

3.இங்கிலாந்து நாட்டுச்சட்டம் அல்லது வேல்ஸ் நாட்டுச்சட்டம் அந்த வழக்கு நடவடிக்கை தொடங்கப்பட்ட காலத்திற்கு எந்தச் சட்டம் பொருந்தும் என்பதை உட்பிரிவு (1)(a) தீர்மானிக்கும். அவ்வாறே காலவரையறைச்சட்டம் 1980ன் பிரிவு 35 (நிலுவையில் இருக்கும் வழக்குகளில் புதிய கோருரிமைகளுக்கு) அவற்றின் காலக்கட்டத்தின் அடிப்படையில் உட்பிரிவு (1)(a)ன் வகைமுறைகளுக்கு சட்டப்படியான காலவரையறைக்கு உட்பட்டு பொருந்தும்.

4.இங்கிலாந்து மற்றும் வேல்ஸ் நீதிமன்றம் உட்பிரிவு (1)(a)ன் வகைமுறைகளுக்குட்பட்டு எந்த நாட்டுச்சட்டப்படியும் வழங்கப்பட்ட விருப்புரிமையை நடைமுறைச் சாத்தியத்திற்கு உட்பட்டு மற்ற நாடுகளில் உள்ள நீதிமன்றம் எவ்வாறு பயன்படுத்துமோ அவ்வாறு பயன்படுத்தலாம்.

5.இந்தப்பிரிவில் “சட்டம்“ என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது எந்த நாட்டுச் சட்டத்தையும் குறிக்கும். ஆனால் தனியார் சர்வதேச சட்டத்தையும் விதிகள் பொருந்தும் நாடுகளின் விதிகள் அல்லது இங்கிலாந்து அல்லது வேல்ஸ் நாட்டுச் சட்டத்தை உள்ளடக்காது.

அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள பல்வேறு மாகாணங்களின் நீதிமன்றங்கள், நேஷனல் காண்பெரன்ஸ் ஆப் கமிஷனர் ஆன் யுனைடெட் ஸ்டேட்லாஸ் படி உருவாக்கப்பட்ட யுனிபார்ம் கான்பிலிக்ட் ஆப் லாஸ் லிமிட்டேஷன் ஆக்ட் 1982 ஐ ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. மேற்படி சட்டத்தின் பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3ல் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது;

“பிரிவு 2:(a) பிரிவு 4ல் கூறப்பட்டுள்ள விதிவிலக்குகளுக்குட்பட்டு ஒரு கோருரிமையானது கணிசமான அளவில் பின்வருவனவற்றின் அடிப்படையில் இருந்தால்:

1. மற்ற நாட்டுச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் இருந்தால் அந்த நாட்டுச்சட்டம் பொருந்தும்; அல்லது

2. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளின் காலவரையறைச்சட்டத்தின் அடிப்படையில் இருந்தால், அதில் ஏதாவது ஒரு நாட்டின் காலவரையானது தி லா ஆப் கான்பிலிக்ட் ஆப் ஸ்டேட்ஸ் சட்டம் பொருந்துவதன் அடிப்படையில் தேர்வு செய்யப்படும்.

(b) இந்த மாகாணத்தின் காலவரையானது மற்ற எல்லா கோருரிமைகளுக்கும் பொருந்தும்."

"பிரிவு 3: காலவரையறைச்சட்டம் மற்ற மாகாணத்தில் உள்ள ஒரு கோருரிமையைத் தீர்மானிப்பதற்கு பொருந்துவதற்கு பணம் செலுத்தப்பட்ட மற்றும் திரட்டப்பட்ட மாகாணத்தில் உள்ள சட்ட விதிகளுக்குட்பட்டு காலவரையறையைக் கணக்கிட வேண்டும். ஆனால் கான்பிலிக்ட் ஆப் லாஸ் சட்டத்திற்குட்பட்ட விதிகள் பொருந்தாது."

33. உலகளவில் வழக்கு நாட்டின் காலவரையறைச்சட்டம் தான் வழக்கு தொடரப்பட்ட நாட்டிற்கும் பொருந்தும் என்ற நிலைப்பாடு இருந்துவருவது தெரியவருகிறது. மேலும் அத்தகைய வழக்குகளில் வழக்கு நாட்டில் தீர்வழிகளில் காணப்பட வேண்டியிருக்கும் போது தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும்போது தீர்ப்புக் கடனாளியும், அதை எதிர்ப்பதற்கு அவருக்கு உரிமையை வழங்குகிறது. இதை பொருள் சார்ந்த உரிமைதான்

மாறாக இது நடைமுறைச்சட்டம் இல்லை. இந்தியா உலகளவில் வர்த்தக தொடர்பில் ஈடுபட்டு வரும் நிலையில் ஒரு சில நாடுகளில் உள்ளது போல் காலவரையறைச் சட்டமானது முழுமையான நடைமுறைச் சட்டம் என்று ஏற்க முடியாது.

34. ஏற்கனவே மன்ற நாட்டில் காலவரையறைப் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை என்று கூறியுள்ள நிலையில் அயல்நாட்டு தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் போது வழக்கு நாட்டின் காலவரையறைச் சட்டம் பொருந்தும்.

35. எழுவினா 2ற்கு பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் உள்ள அயல்நாடு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற இந்தியாவில் காலவரையறை வகுக்கப்பட்டுள்ளதால் பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் உள்ள நாட்டின் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவது உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 13ல் கூறப்பட்டுள்ள விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டதாகும்.

<u>எழுவினா 3</u>

36. மூன்றாம் எழுவினாவிற்குறிய தீர்வை பொருத்தவரை சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136 ஆனது இந்திய நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பானையை நிறைவேற்றுவது தொடர்பானது என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கிறது. காலவரையறைச்சட்டம் இந்தியாவில் தாக்கல் செய்யப்படும் வழக்குகள், மேல்முறையீடுகள் மற்றும் மனுக்களை மனதில் வைத்து

இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தியாவிற்கு வெளியே நடந்த நடவடிக்கைகள் பற்றிய சூழ்நிலை குறித்து காலவரையறைச்சட்டம் குறிப்பாக விளக்குகிறது. இந்நிலையில் சட்டப்பிரிவுக்கூறு 39 அயல்நாட்டில் மதிப்பிழக்கப்பட்ட அயல்நாட்டில் பணமாக்கத்தக்க ஆவணம் பற்றி கூறுகிறது. சட்டப்பிரிவுக்கூறு 101 அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்புரை உட்பட தீர்ப்புரையின் அடிப்படையில் தாக்கல் செய்யப்படும் வழக்குகள் பற்றி கூறுகிறது. இந்த சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் 'அயல்நாட்டு தீர்ப்புரை உட்பட.'என்று சட்டப்பிரிவுக்கூறு 101ல் உள்ள பட்டியலில் குறிப்பாக குறிப்பிட்டு கூறியுள்ளார்கள். அது அந்தச் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும்.

37. தீர்ப்பாணையின் அடிப்படையிலான நிறைவேற்றுகை மனு தொடர்பான நடைமுறைகள் அயல்நாட்டு தீர்ப்பாணைகளுக்கும் பொருந்தும் என்று சட்டத்தை உருவாக்கியவாகள் எளிமையாக சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கலாம் அவ்வாறு குறிப்பிடாதபோது சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களின் நோக்கமானது சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136 இந்திய நீதிமன்றங்கள் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணைகளுக்கு மட்டும் பொருந்தும் என்று எண்ணியுள்ளது தெரியவருகிறது. மேலும் சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136 உரிமையியல் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவாக இருக்க வேண்டும் என்று தெளிவாக கூறியுள்ளது. உரிமையியல் நீதிமன்றம் என்று இந்தியாவில் கூறுவதன் பொருள் அயல்நாட்டிலும் அவ்வாறே இருக்கவேண்டும் என்பதில்லை. புதிய காலவரையறைச் சட்டமானது 1963ம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டது என்பதை இங்கு குறிப்பிட்டு கூற வேண்டும் மற்றும் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் உரிமையியல்

நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 44-Aன் உள்ளடக்கத்தை தெரிந்து தான் சட்டத்தை இயற்றி இருப்பார்கள் என்று நாம் யூகித்துக் கொள்ளவேண்டும். சட்டத்தை உருவாக்கியவர்கள் இதுகுறித்து எதுவும் கூறாத நிலையில் இந்திய உரிமையியல் நீதிமன்றங்கள் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவது குறித்து சட்டப்பிரிவுக்கூறு 136ல் குறிப்பிட்டுள்ளதை வைத்தே அனுமானம் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

38. இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ள நிலையில் பிரிவு 44Aன் கீழ் மனு தாக்கல் செய்யப்படும்போது பின்பற்ற வேண்டிய காலவரையறையைப் பற்றி தெளிவுப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கிறது. பிரிவு 44A உட்பிரிவு (1) மற்றும் உட்பிரிவு (2)ஐ ஒன்று சேர்த்து வாசிக்கும் போது உட்பிரிவு (1)ன்படி வழக்கு நாட்டு நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகல் மற்றும் தீர்ப்பாணை நிறைவேற்றப்பட்டதா, மற்றும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியது பற்றிய சான்றிதழையும் தாக்கல் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகிறது. இந்த இரட்டை நிபந்தனைகளும் நிறைவேற்றப்பட்டாலன்றி அயல் நாட்டுத் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றமுடியாது. தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகல் மட்டுமல்லாது உட்பிரிவு (2)ன் கீழான சான்றிதழையும் தாக்கல் செய்வது அவசியமாகிறது. இதில் எதாவது ஒன்றை மட்டும் தாக்கல் செய்தால் போதுமானது என்று கூறவில்லை. நிறைவேற்றுகை நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பாணை, சான்றிதழ் மற்றும் தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்புக்கடனாளியின் முகவரி இந்தியாவில் அவருக்குள்ள சொத்து பற்றிய விவரங்களை தாக்கல் செய்தாலன்றி தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற முடியாது. தரப்பினர்கள் உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் கட்டளை 21

விதி 11ல் உட்பிரிவு (2)ன் படியான எழுத்துமூல விண்ணப்பத்தில் இந்த விபரங்களைக் குறிப்பிட்டு தாக்கல் செய்ய வேண்டும். மேற்படி பிரிவில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

(2) எழுத்து மூலமான விண்ணப்பம் - (1) ஆவது உள்விதியில் வேறுவிதமாக வகை செய்யப்பட்டவாறில்லாமல், ஒரு தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான விண்ணப்பம் ஒவ்வொன்றும் எழுத்துமூலமாக விண்ணப்பதாரரால் அல்லது வழக்கின் சங்கதிகளை அறிந்திருப்பவரால் நீதிமன்றத்திற்குத் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் நிரூபிக்கப்பட்ட வேறு ஆளால் கையொப்பமிடப்பட்டும், உறுதிச் சான்றளிக்கப்பட்டும் இருத்தல் வேண்டும்; மற்றும் அது பின்வரும் விவரங்களை அட்டவணைப் படிவத்தில் கொண்டிருத்தல் வேண்டும், அவையாவன;

(அ) உரிமை வழக்கின் எண்;

(ஆ) தரப்பினர்களின் பெயர்கள்;

(இ) தீர்ப்பாணையின் தேதி;

(ஈ) தீர்ப்பாணையிலிருந்து மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பது;

(உ) தீர்ப்பாணைக்குப் பின்பு தரப்பினர்களிடையே செலுத்தும் அல்லது விவாதத்திலிருக்கும் விடயத்தைப் பொருத்து வேறு தீர்தல் ஏதேனும் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா (ஏதேனுமிருப்பின்) அது என்ன;

(ஊ) தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான முன் விண்ணப்பங்கள் எவையேனும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா, (எவையேனுமிருப்பின்) என்னென்ன, மற்றும் அந்த விண்ணப்பங்களின் தேதிகளும் அவற்றின் முடிவுகளும்;

(எ) ஏதேனும் எதிர் தீர்ப்பாணை, நிறைவேற்றுகை நாடப்பட்ட தீர்ப்பாணையின் தேதிக்கு முன்னதாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, பின்னர்ப் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, அதன் விவரங்களோடு தீர்ப்பாணையின் பெயரில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகை, வட்டி (ஏதேனுமிருப்பின்) அதோடு அல்லது அத்தீர்ப்பாணையின் மூலம் அளிக்கப்பட்ட வேறு பரிகாரம்;

(ஏ) வழங்கப்பட்ட செலவுத்தொகைகள் (எவையேனுமிருப்பின்) ;

(ஐ) எந்த ஆளுக்கெதிராகத் தீர்ப்பாணையின் நிறைவேற்றுகை நாடப்படுகிறதோ அந்த ஆளின் பெயர்; மற்றும்

(ஒ) நீதிமன்றத்தின் உதவி எந்த முறையில் கோரப்படுகிறது.

(i) தீர்ப்பாணையில் குறித்துரைக்கப்பட்ட சொத்து எதையும் ஒப்புவிப்பதன் மூலமா,

(ii) சொத்தையும் பற்றுகை செய்வது, அல்லது பற்றுகை செய்து விற்பனை செய்வது, அல்லது பற்றுகை செய்யாமல் விற்பனை செய்வது மூலமா,

(iii) எந்த ஆளையும் கைது செய்து மற்றும் சிறையில் இருத்தி வைத்தல் மூலமா,

(iv) வழக்குச் சொத்துப் பேணுநர் ஒருவரை நியமிப்பதன் மூலமா,

(v) அளிக்கப்பட்ட பரிகாரத்தில் தன்மைக்குக் தேவைப்படலாகும் வேறு வழியிலாகவோ.

39. எனவே அயல்நாட்டுத் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றக் கோரும் தரப்பினர், கட்டளை 21 விதி 11 உட்பிரிவு (2)ன் படி எழுத்து மூலமான விண்ணப்பத்தையும் மேலே குறிப்பிட்டவாறு தாக்கல் செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு மனு தாக்கல் செய்யப்படாத போது நீதிமன்றம் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவது சாத்தியமில்லாதத்தாகும். எனவே அயல்நாட்டுத் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றக்கோரும் மனுவானது காலவரையறைச்

சட்டத்தின் சட்டப்பிரிவுக்கூறு 137ன் படி காலவரையான 3 ஆண்டுகளுக்குட்பட்டதாகுமேத் தவிர மற்ற சட்டப்பிரிவுக்கூறுக்களுக்கு உட்பட்டதல்ல.

40. காலவரையானது எந்தத்தேதியிலிருந்து துவங்கும் என்ற வினா எழுகிறது. அது இரண்டு சூழ்நிலைகளில் எழும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். முதலாவது, தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையை வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்ற வழக்கு நாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள காலவரையறைக்குள் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காத சூழ்நிலை அத்தகைய வழக்குகளில் வழக்கு மூலம் எழுந்த நாட்டில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான உரிமையை தீர்ப்பாணை பெற்றவர் இழக்கிறார். வழக்கு நாட்டில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றும் உரிமையை இழந்த நபரை மன்ற நாட்டில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற அனுமதி அளிப்பது கேலிக்குரிய நீதி வழங்கும் முறையாகிவிடும். இது காலவரையறைச்சட்டம் நடைமுறைச்சட்டம் மட்டும் அல்ல என்று நாம் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு முரணாகிவிடும். அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணையை அந்த தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட நாட்டில் நிறைவேற்றி தீர்வு பெறும் உரிமையை இழந்த நபர் இந்திய நாட்டுச் சட்டப்படி பலனை பெற்று காலவரையறையை நீட்டித்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையை உருவாக்கிவிடும். இந்த வழக்குப் பொருண்மைகளின்படி பண வழக்குகள் தொடர்பான தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றுவதற்கான காலவரையை இந்திய நாட்டுச்சட்டப்படி 12 ஆண்டுகளாகும். இங்கிலாந்தில் அதற்குரிய காலவரையறை 6 ஆண்டுகளாகும். அத்தகைய தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்றவதற்கு 12 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலவரையறையை

கொண்டுள்ள நாடுகளும் இருக்கலாம். இரண்டாவது சூழ்நிலையில் வழக்காடிகளின் உரிமையானது 12 ஆண்டுகளில் முடிவிற்குவராது அது தீர்ப்பாணையைப் பிறப்பித்த வழக்கு நாடுகளின் காலவரையறைச் சட்டத்திற்குட்பட்டதாகும். எனவே, காலவரையானது வழக்கு நாட்டில் தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து துவங்கும் மற்றும் மன்ற நாட்டுச் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட காலவரையறை பொருந்தாது. தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையைப் பிறப்பித்த வழக்கு நாட்டில் தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்காத வழக்குகளைப் பொருத்து தீர்ப்பாணை பெற்றவர் மன்ற நாட்டில் வந்து மன்ற நாட்டின் காலவரையறை தான் பொருந்தும் என்று புதிய வழக்குமூலத்தின் அடிப்படையில் வாதுரைக்கமுடியாது.

41. இரண்டாவது சூழ்நிலை, தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையை வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுத்த வழக்குகள் பற்றியதாகும். அதில் நிறைவேற்றுகை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு தீர்ப்பாணையானது பகுதி அளவு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கலாம் ஆனால் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்காது. தீர்ப்புக்கடனாளி தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற போதுமான பணம் அல்லது சொத்துக்களை வழக்கு நாட்டில் கொண்டிருக்காமல் இருக்கலாம். அத்தகைய நிகழ்வுகளில் என்ன செய்யப்படவேண்டும் என்றால், இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவு பிரிவு 44A ன் கீழ் மனு தாக்கல் செய்யும் உரிமையானது வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்றுகை நடவடிக்கைகள் நிறைவடைந்த பிறகு அவ்வாறு நிறைவடைந்த 3 ஆண்டுகளுக்குள் உரிமையியல் நடைமுறைச்சட்டம் பிரிவு 44Aன் படி மனு தாக்கல் செய்யலாம் என்று

சட்டத்தின் சட்டப்பிரிவுக்கூறு 137 கூறியுள்ளது. தீர்ப்பாணை பெற்றவர் தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகல் மற்றும் சான்றிதழுடன் இந்த 3 ஆண்டுகள் காலவரையறைக்குள் இந்திய நாட்டின் நீதிமன்றத்தை அணுக வேண்டும்.

42. வழக்கு நாட்டில் தீர்ப்பாணையின் சான்றிட்ட நகல் மற்றும் பகுதி அளவு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்ப்பாணை குறித்த சான்றிதழ் வேண்டி விண்ணப்பித்த காலத்தை தீர்ப்பாணையை வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்ற எடுத்த நடவடிக்கைகளாக, பிரிவு 44Aன் படியான தேவைகளுக்கு சமமானதாக எடுத்துக்கொள்ளமுடியாது என்று தெளிவுப்படுத்தப்படுகிறது.

43. மூன்றாவது எழுவினாவிற்கு அவ்வாறே தீர்வு காணப்படுகிறது. இந்தியாவுடன் பரஸ்பர உடன்படிக்கையில் இருக்கும் அயல்நாட்டு நீதிமன்றம் பிறப்பித்த தீர்ப்பாணை பிறப்பித்த தினத்திலிருந்தே காலவரையறை துவங்கும் என்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும் தீர்ப்பாணை பெற்றவரால் வழக்கு நாட்டிலேயே தீர்ப்பாணையை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு தீர்ப்பாணை முழுவதும் நிறைவேற்றப்படாத நிலையிலிருந்தால், வழக்கு நாட்டில் நிறைவேற்று நடவடிக்கைகள் இறுதியாக தீர்மானிக்கப்பட்ட 3 ஆண்டுகளுக்குள் தீர்ப்பாணை பெற்றவர் அதை நிறைவேற்ற இந்தியாவில் மனுத் தாக்கல் செய்யலாம்.

44. மேலே விவாதிக்கப்பட்ட காரணங்களின் அடிப்படையில் இந்த மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது இரண்டு கீழமை நீதிமன்றங்களின் உத்தரவும் வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. செலவுத்தொகை பற்றிய உத்தரவு எதுவும் இல்லை. நிலுவையில் ஏதேனும் மனுக்கள் இருந்தால் அவை முடித்துவைக்கப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திகொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல் முறையான நோக்கங்களும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்".